

КОНВЕНЦИЯ

**съставена на основата на член К.3 от Договора за Европейския съюз, относно
опростената процедура на екстрадиция между държавите-членки на
Европейския съюз**

ВИСИКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ по настоящата конвенция, държави-членки на Европейския съюз,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета от 9 март 1995 г.,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да усъвършенстват правното сътрудничество между държавите-членки по наказателно правни въпроси, както в областта на производството, така и за изпълнението на наказания,

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на екстрадицията в правното сътрудничество за постигане на тези цели,

УБЕДЕНИ в нуждата от опростяване на процедурите на екстрадиция, доколкото това е съвместимо с техните основни правни принципи, включително с принципите на Европейската конвенция за закрила на правата на човека и основните свободи,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в много случаи при процедура на екстрадиция исканото лице дава своето съгласие за предаване,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в такива случаи е желателно да се сведе до минимум времето, необходимо за екстрадиция, и всеки срок на задържане с цел екстрадиция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в резултат на опростяването и усъвършенстването на процедурите на екстрадиция ще бъде улеснено прилагането на Европейската конвенция за екстрадицията от 13 декември 1957 г.,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че разпоредбите на Европейската конвенция за екстрадицията остават приложими по всички въпроси, които не се разглеждат в настоящата конвенция,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Общи разпоредби

(1) Настоящата конвенция има за цел да улесни прилагането между държавите-членки на Европейския съюз на Европейската конвенция за екстрадицията, чрез допълване на нейните разпоредби.

(2) С параграф 1 не се засяга прилагането на по-благоприятни разпоредби на действащи двустранни и многостранни споразумения между държави-членки.

Член 2

Задължение за предаване на лица

Държавите-членки се задължават да си предават взаимно по опростени процедури, както това е предвидено в настоящата конвенция, лица, търсени за целите на екстрадицията, при условие, че са налице съгласието на тези лица и одобрението на държавата, до която е отправено искането, дадено в съответствие с настоящата конвенция.

Член 3

Условия за предаването

- (1) В изпълнение на член 2, всяко лице, по отношение на което е отправено искане за временно задържане в съответствие с член 16 от Европейската конвенция за екстрадицията, се предава в съответствие с член от 4 до 11 и член 12, параграф 1 от настоящата конвенция.
- (2) Предаването по параграф 1 не се поставя в зависимост от представяне на искане за екстрадиция или на документите по член 12 от Европейската конвенция за екстрадицията.

Член 4

Необходима информация

- (1) Като достатъчна за осведомяването на задържаното лице за целите на прилагане на членове 6 и 7 и за компетентните власти по член 5, параграф 2 се счита следната информация от държавата, отправила искането:
  - а) самоличността на търсеното лице;
  - б) органът, искащ задържането;
  - в) съществуването на постановление за задържане или друг документ, имащ същото правно действие, или на решение, имащо изпълнителна сила;
  - г) естеството и правното описание на престъплението;
  - д) описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително време, място и степен на участие на търсеното лице;
  - е) доколкото това е възможно, последствията от престъплението.
- (2) Независимо от разпоредбата на параграф 1, може да бъде поискана допълнителна информация, ако сведенията, предоставени по указаната алинея, не дават достатъчно основания на компетентните власти на държавата, до която е отправено искането, да дадат одобрение за предаването.

Член 5

Съгласие и одобрение

- (1) Съгласието на задържаното лице се дава в съответствие с член 6 и член 7.

(2) Компетентните власти на държавата, до която е отправено искането, дават одобрението си в съответствие със своите национални процедурни правила.

Член 6

Сведения, предоставяни на лицето

Когато едно лице, търсено за целите на екстрадицията, бъде задържано на територията на друга държава-членка, компетентните власти уведомяват това лице, в съответствие със своето национално законодателство, за искането, отнасящо се до него, и за възможността за неговото съгласие за предаването му на държавата, отправила искането, по опростената процедура.

Член 7

Установяване на съгласието

(1) Съгласието на задържаното лице и, съответно, неговият изричен отказ от правото на прилагане на правилото на обвързаността се дават пред компетентен орган на съдебната власт на държавата, до която е отправено искането, в съответствие с националното законодателство на тази държава.

(2) Всяка от държавите-членки взема мерките, необходими за да се гарантира, че съгласието и, съответно, изричният отказ по параграф 1 са установени по начин, който показва, че засегнатото лице ги е изразило доброволно и осъзнавайки последствията. За тази цел, задържаното лице има право на юридическа консултация.

(3) Съгласието и, съответно, отказът по параграф 1 се записват; процедурата по записването е в съответствие с националното законодателство на държавата, до която е отправено искането.

(4) Съгласието и, съответно, отказът по параграф 1 не могат да бъдат оттегляни. При депозиране на актовете на ратификация, приемане, одобрение или присъединяване държавите-членки могат да посочат в заявлението, че съгласието и, съответно, отказът могат да бъдат оттегляни, в съответствие с правилата, приложими по националното законодателство. В този случай, периодът между уведомленията за съгласие и за неговото оттегляне няма да бъде вземан предвид при установяване на периодите по член 16, параграф 4 от Европейската конвенция за екстрадицията.

Член 8

Съобщаване на съгласието

(1) Държавата, до която е отправено искането, уведомява незабавно държавата, отправила искането, за съгласието на лицето. За да може държавата, отправила искането, да отправи искане за екстрадиция, ако такова е допустимо, държавата, до

която е отправено искането, я уведомява не по-късно от десет дни след временното задържане под стража, независимо от това дали лицето е дало съгласие.

(2) Уведомяването по параграф 1 се извършва направо между компетентните власти.

Член 9

Отказ от правото на прилагане на правилото на обвързаността

Всяка от държавите-членки може, при депозиране на своя акт на ратификация, приемане, одобрение или присъединяване или по всяко друго време, да направи заявление, че правилата, установени с член 14 от Европейската конвенция за екстрадицията, не се прилагат, когато лицето, в съответствие с член 7 от настоящата конвенция:

- а) даде съгласие за екстрадиция или
- б) даде съгласие за екстрадиция и изрично се откаже от правото си да иска прилагане на правилото на обвързаността.

Член 10

Съобщаване на решението за екстрадиция

(1) Независимо от правилата, установени с член 18, параграф 1 от Европейската конвенция за екстрадицията, решението за екстрадиция, взето в съответствие с опростената процедура, и сведенията относно опростената процедура за екстрадиция се съобщават направо между компетентните власти на държавата, до която е отправено искането, и властите на държавата, отправила искането, които са поискали временно задържане под стража.

(2) Решението по параграф 1 се съобщава не по-късно от 20 дни от датата, на която лицето е дало съгласие.

Член 11

Краен срок за предаване

(1) Предаването се извършва в срок от 20 дни от датата, на която решението за екстрадиция е било съобщено съгласно условията, установени с член 10, параграф 2.

(2) След изтичане на срока по параграф 1, ако лицето е задържано, то се освобождава на територията на държавата, до която е отправено искането.

(3) Ако предаването на лицето в срока по параграф 1 се осуети поради обстоятелства, независещи от съответните власти по член 10, параграф 1, те уведомяват за това другите власти. Двете власти се споразумяват относно нова дата за предаване. В този случай, предаването се извършва в срок от 20 дни от така

съгласуваната нова дата. Ако въпросното лице все още е задържано след изтичането на този срок, то се освобождава.

(4) параграф 1, 2 и 3 от този член не се прилагат в случаи, когато държавата, до която е отправено искането, желае да се възползва от член 19 на Европейската конвенция за екстрадицията.

Член 12

Съгласие, дадено след изтичане на срока по член 8 или при други обстоятелства

(1) Когато задържаното лице даде съгласието си след изтичане на десетдневния срок по член 8, държавата, до която е отправено искането:

- прилага опростената процедура, предвидена от настоящата конвенция, ако все още не е получила искане за екстрадиция по смисъла на член 12 от Европейската конвенция за екстрадицията;

- може да използва тази опростена процедура, ако междуременно до нея е стигнало искане за екстрадиция по смисъла на Европейската конвенция за екстрадицията.

(2) Когато не е било отправено искане за временно задържане под стража и когато е било дадено съгласие след получаване на искане за екстрадиция, държавата, до която е отправено искането, може да се възползва от опростената процедура, предвидена от настоящата конвенция.

(3) При депозиране на своя акт на ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, всяка от държавите-членки заявява дали възнамерява да прилага параграф 1, второ тире и параграф 2 и, ако е така, при какви условия.

Член 13

Реекстрадиция в друга държава-членка

Когато, в съответствие със заявлението по член 9 от настоящата конвенция на държава-членка, правилото на обвързаността не е било приложено по отношение на екстрадираното лице, член 15 от Европейската конвенция за екстрадицията не се прилага при ре-екстрадицията на това лице в друга държава-членка, освен ако в указаното по-горе заявление не е предвидено друго.

Член 14

Транзит

В случай на транзит при условията, установени с член 21 от Европейската конвенция за екстрадицията, при екстрадиция по опростената процедура, се прилагат следните разпоредби:

а) в неотложни случаи, искане, съдържащо сведенията по член 4, може да бъде отправено до държавата на транзита по всякакъв начин, представляващ запис в писмена форма. Държавата на транзита може да извести за своето решение, използвайки същия начин.

б) сведенията по член 4 трябва да са достатъчни за да могат компетентните власти на държавата на транзита да проверят дали екстрадицията е по опростената процедура за екстрадиция и да вземат, по отношение на екстрадираното лице, мерките за принуда, нужни за извършването на транзита.

Член 15

Определяне на компетентните власти

При депозиране на своя акт за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване всяка от държавите-членки посочва в заявление кои власти са компетентни по смисъла на членове 4 - 8, 10 и 14.

Член 16

Влизане в сила

(1) Настоящата конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобрение. Актовете на ратификация, приемане или одобрение се депозират в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Генералният секретар на Съвета уведомява всички държави-членки за депозирането.

(2) Настоящата конвенция влиза в сила 90 дни след датата на депозиране на акта на ратификация, приемане или одобрение на последната държава-членка, извършила тази формалност.

(3) До влизане на настоящата конвенция в сила, всяка от държавите-членки може, при депозиране на своя акт на ратификация, приемане, одобрение или присъединяване или по всяко друго време, да направи заявление, че след изтичане на 90 дни от датата на депозиране на своята декларация ще прилага конвенцията в отношенията си с държави-членки, направили същото заявление.

(4) Всяко заявление, направено в съответствие с член 9, произвежда действие след изтичане на 30 дни от депозирането му, но не по-рано от датата, на която настоящата конвенция влиза в сила или започва да се прилага от съответната държава-членка.

(5) Настоящата конвенция се прилага само по отношение на искания, отправени след датата на нейното влизане в сила или на прилагането ѝ между държавата, до която е отправено искането, и държавата, отправила искането.

Член 17

Присъединяване

- (1) Конвенцията е открита за присъединяване от всяка държава, която стане членка на Европейския съюз.
- (2) Текстът на настоящата конвенция на езика на присъединилата се държава, съставен от Генералния секретариат на Съюза на Европейския съюз и одобрен от всички държави-членки, има еднаква сила с другите автентични текстове. Генералният секретар предава заверено копие от текста на всяка от държавите-членки.
- (3) Актовете на присъединяване се депозират в генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.
- (4) Настоящата конвенция влиза в сила по отношение на всяка държава, която се е присъединила към нея, след изтичане на 90 дни от депозирането на акта за присъединяване на тази държава, или от датата на влизане в сила на конвенцията, ако тя вече не е влязла в сила на датата, на която изтича указаният период от 90 дни.
- (5) Член 16, параграф 3 се прилага по отношение на присъединили се държави, ако конвенцията още не е влязла в сила към момента на депозиране на техния акт за присъединяване.

В уверение на което, долуподписаните пълномощни представители се подписаха под настоящата конвенция.

Съставено и подписано в Брюксел на десети март хиляда деветстотин деветдесет и пета година, в единствен екземпляр, на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, португалски, фински, френски, холандски и шведски език, като всеки текст има еднаква сила. Този екземпляр остава депозиран в архивите на генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, който изпраща заверено копие на всяка от държавите-членки.